

תפילה לפני קריאה ספר התהלים

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּי
אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו,
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שֶׁתִּפְּנֵן בְּרַחֲמִים אֶל
קְרִיאַת מְזוֹמְרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא, בְּאֵלוֹ אֲמַרְם דְּוֹד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצָמוֹ, וְזִכְרוֹ יִגַן עָלֵינוּ. וְיַעֲמוֹד
לָנוּ זִכְוֹת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזִכְוֹת תְּבוֹתֵיהֶם
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמוֹהֶם, וְהַשְׁמוֹת
הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תְבוֹת וּמְסוֹפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים
וְלַחֲבֵרִית כָּל הַחֹזְחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת
הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נַעֲוִירִים עִם דוֹדָהּ
בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ
רוּחַ וְנִשְׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שְׂאֵמַר מְזוֹמְרִים
אֵלוֹ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: גַּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָעֶבְרִי
חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוֹת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֵם
וּמִנִּי, וְנִזְכָּה לְחַיִּים אֲרוּבִים טוֹבִים וּמְתוֹקִים,
בְּאוֹפֵן שְׁנוּבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתָּנוּ. וְזִכְוֹת דְּוֹד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, יִגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתֶּאֱרִיךְ אַפְּךָ

עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר
מתנת חנם חננו בדכתיב: וחנותי את אשר אחזן
ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים
לפניך שירה בעולם הזה, כך נוזה לומר לפניך
יהוה יהוה אלהינו שיר ושכחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון,
ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן
לה, חוד וחדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן
סלה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנו.
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֹו. כִּי
אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

תפילות לאחרי קריאה ספר התהלים
מִי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אלהים שבות
עמו, יגל יעקב ישמח ישראל. ותשועת
צדיקים מיהוה מעולם בעת צרה. ויעזרם
יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו.

אם אמר ספר שלם ביום חול, יאמר:

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּבוֹת מִזְמוּרֵי הַתְּהִלִּים
שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתַבּוֹתֵיהֶם,
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעְמוֹהֶם, וּבִזְכוֹת
שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשָׁעֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתִפְתַּח לִפְנֵי בֵּית־לְמוֹד
תוֹרְתֶךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחוּלָה:
 לומר את שם החולה ושם אמו). **וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר**
וְלְאַסוּרִים פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי
יָמִים וּנְחָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק,
וְתִגְעַם לְמַחֲזוֹ חֶפְצֵם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל
חַשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ.
וְעוֹבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיהֶן, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תְּצִילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֶלֶב מִדְּדִיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוּל אִמְבָּרָה וְשֶׁדִּין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶץ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנָקָה, שְׂאִינָן חַזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר מספר פרקים ביום חול, יאמר:

יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת סֵפֶר רֵאשִׁוֹן, שְׁנֵי,

שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלַּיִם שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מְזֻמְרֵי, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵי,
וּבְזִכּוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת
נִקְדוּתָיו, וּבְזִכּוֹת מַעְמֵיו, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים הַיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתַסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִפְנֵי בְּתַלְמוּד תּוֹרַתֶךָ.
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (ולחולה: לומר את
שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלֵאסוּרִים
פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנֹק, וְתַגִּיעֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. וְתַפְקוֹד לְכָל חֲשׂוּבֵי
בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְעוֹפְרוֹת
שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיךָ, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תִּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיתֶךָ. וְאֵל יִמְשׁוּל אִסְכְּרָה וְשִׁדְיֵן וְרוֹחֵי
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֲרֹךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ, שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר ספר שלם ביום שבת, יאמר:

יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מְזֻמְרֵי הַתְּהִלִּים

שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתִבְּוֹתֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם וּמַעְמֵיהֶם, וּבְזִכּוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם .
 שֶׁתְּהֵא נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵילֵינוּ, אֲמָרֵם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ, זְכוֹתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַפְרֵי אִשְׁתֵּי נְעוּרִים עִם דוֹדָה
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֶׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת
 לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים
 בְּעוֹלָם תְּזַה, כִּי נִזְכֶּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם תָּפֵא,
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר תְּכַבְּלַת הַשְּׁרוּן,
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתֵן לָהּ,
 חוֹד וְחֶדֶר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה.

אם אמר מספר פרקים ביום שבת, יאמר:

וְהָיָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבוֹזֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי,
שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלִּים שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שְׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בְּמִדְבַר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מִזְמוֹרָיו, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקָיו,
וּבְזִכּוֹת תִּיבּוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת
נְקוּדוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת מַעְמָיו, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ

הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים תִּזְצְאוּ מִמֶּנּוּ, שְׁתֵּהא
נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶּךָ בְּאֵילֶיךָ,
אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרַיִם עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה
וְאַחֲזָה זְרַעוֹת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שַׁפֵּעַ לְנַפְשׁ רִוַח
וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאַנְחָנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּי גִזְּבָה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
גִּילַת זְרִינָן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתָן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

ה לחודש

כט א מִזְמוֹר לְדָוִד הָבֹה לַיהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} בְּנֵי אֱלֹהִים
הָבֹה לַיהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} כְּבוֹד וְעֹז: ב הָבֹה לַיהוָה
^{מִשְׁכָּנֵי} כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} בְּחֶדְרַת
קִדְשׁ: ג קוֹל יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} עַל הַמָּיִם אֵל הַכְּבוֹד
הַרְעִים יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} עַל מַיִם רַבִּים: ד קוֹל יְהוָה
^{מִשְׁכָּנֵי} בַּפֶּחַ קוֹל יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} בְּחֶדְרֵי: ה קוֹל יְהוָה
^{מִשְׁכָּנֵי} שֹׁבֵר אֲרוֹזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} אֶת אֲרוֹזֵי
הַלְּבָנוֹן: ו וַיִּרְקִידֵם כָּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרִיז כָּמוֹ בֶן
רְאֵמִים: ז קוֹל יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} הֵצִיב לַהֲבוֹת אֵשׁ: ח קוֹל
יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} מִדְּבַר
קִדְשׁ: ט קוֹל יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} יַחֲלֵל אֵילֹת וַיִּחַשֵּׁף
יַעֲרוֹת וּבְחִיכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד: י יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי}
לְמַבּוּל יָשָׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
יא יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} יִבְרַךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ל א מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: ב אֲרוֹמְמֶךָ
יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} כִּי דָלוּתֵנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי:
ג יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} אֱלֹהֵי שִׁנְעִיתִי אֱלֹהֵי וַתִּרְפְּאֵנִי:
ד יְהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} הֶעֱלִיתָ מִן שָׂאוֹל נַפְשִׁי חֵייתֵנִי (מִיּוֹרֵד)
מִיַּרְדֵּי בּוֹר: ה וּמְרוֹ לַיהוָה ^{מִשְׁכָּנֵי} תְּסִידֵיו וְחֹדוֹ לְזִכָּר

נַפְשִׁי וּבִטְנִי: יא כִּי כָלוּ כִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה כָּשֶׁל
בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעַצְמוֹ עִשְׂשׂוֹ: יב מִכָּל צָרָרִי חַיִּיתִי חֲרָפָה
וְלִשְׁבְּנֵי מָאֵד וּפְחַד לְמִיֶּדְעֵי רָאִי בַחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי:
יג נִשְׁפַּחְתִּי בְּמַת מִלֵּב חַיִּיתִי בְּכָלִי אֲבַד: יד כִּי
שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר מִסָּבִיב בַּהֲסוּדָם יַחַד עָלַי
לְקַחַת נַפְשִׁי וְזָמְמוּ: טו וְאַנִּי עָלִידָה בְּמַחְתִּי יְהוָה: הַיְהוָה
אֶמְרָתִי אֱלֹהֵי הַיְהוָה אֶתָּה: טז בְּיָרֵךְ עֵתוֹתַי הַצִּילֵנִי מִיַּד
אוֹיְבֵי וּמַרְדְּפֵי: יז הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי
בְּחַסְדְּךָ: יח יְהוָה: הַיְהוָה אֵל אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ
יבִשְׂשׂוֹ רִשְׁעִים יִדְמוּ לְשֹׂאֵל: יט תִּתְּאֲלַמְּנָה שִׁפְתֵי שִׁקְר
הַדְּבָרוֹת עַל צַדִּיק עֲתַק בְּגִאֹה וְכוּז: כ מַה רַב טוֹבְךָ
אֲשֶׁר צִפְנֵתָ לִירְאִיךָ פְּעֻלַּת לַחֲסִים כִּךָ נִגְדָה בְּנֵי אָדָם:
כא תִּסְתִּירֵם בְּסִתְרֵךְ פְּנִיךָ מִרְכְּסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסִפָּה
מְרִיב לְשָׁנוֹת: כב כְּרוּךְ יְהוָה: הַיְהוָה כִּי הִפְלִיא חֲסִדוֹ
לִי בְּעִיר מְצוֹר: כג וְאַנִּי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנְּגֵד
עֵינֶיךָ אֲכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ: כד אֶהְבֹּנו
אֶת יְהוָה: הַיְהוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נִצַּר יְהוָה: הַיְהוָה
וּמִשְׁלָם עַל יֹתֵר עֲשֵׂה גֵאוּת: כה חֲזֹקוּ וַיֵּאמֵן לְבַבְכֶם
כָּל הַמְּיֻחָלִים לִיהוָה: הַיְהוָה:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נִשְׂוֵי פֶשַׁע בְּסוּי חֲטָאָה:
ב אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה: הַיְהוָה לוֹ עוֹן

ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאנתי
 כל היום: ד כי יזמם ולולה תכבד עלי ידך נהפך
 לשדי בתרביני קוץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא
 כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה: ואתה
 נשאת עון חטאתי סלה: ז על זאת יתפלל כל חסיד
 אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא
 יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני
 סלה: ח אשבילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך
 עיני: ט אל תהיו כסום בפרד אין הבין במתג ורסן
 עדיז לבלום כל קרב אליך: י רבים מכאזבים
 לרשע והבוטח ביהוה: יא חסד יסוכבנו:
 יב שמהו ביהוה: יג וגילו צדיקים ותרנינו כל
 ישרי לב:

לג א רננו צדיקים ביהוה: ב לישרים נאזה
 תהלה: ג חודנו ליהוה: ד כבנור בנבל
 עשור זמרו לו: ג שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
 בתרועה: ד כי ישר דבר יהוה: וכל מעשיו
 באמונה: ה אהב צדקה ומשפט חסד יהוה: ו
 מלאה הארץ: ז בדבר יהוה: ח שמים נעשו
 וברוח פיו כל צבאם: ז פנים פנר מי הים נתן
 באצרות תהומות: ה יראו מיהוה: ז כל הארץ

מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל: ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
צִוָּה וַיַּעֲמֹד: י יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא
מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר: יב אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר יְהוָה־
אֱלֹהֵינוּ אֶלְהֵינוּ הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: יג מִשָּׁמַיִם
הִבִּיט יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ רָאָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָם:
יד מִמִּבּוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
טו חִיצֵר יַחַד לָבָם חֲמִינִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין
הַמֶּלֶךְ גּוֹשָׁע בְּרֹב חַיִל גְּבוּר לֹא יִנְצַל בְּרֹב כַּח:
יז שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרֹב חַיִל לֹא יִמְלֹט: יח הִנֵּה
עֵין יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ אֶל יִרְאֵיו לְמִינְחִילִים לְחַסְדּוֹ:
יט לְהַצִּיל מִמּוֹת גַּפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: כ גַּפְשָׁנוּ
חִבְתָּה לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כא כִּי כוֹ
יִשְׁמַח לְפָנָיו כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְּמַחְנֵנוּ: כב יְהִי חֲסִדְךָ
יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

לד א לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָיו אֶת טַעֲמוֹ לְפָנָיו אֲבִימֶלֶךְ
וַיִּגְרָשׁהוּ וַיִּלָּךְ: ב אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל עֵת תָּמִיד תִּהְלֵתוּ בְּפִי: ג בִּיהוָה־אֱלֹהֵינוּ
תִּתְהַלֵּל גַּפְשִׁי יִשְׁמְעֵנִי עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ: ד גִּדְלוּ
לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ אֶתִּי וְנִרְוַמְכֶם שְׂמוֹ יַחְדּוֹ: ה דַּרְשָׁתִּי
אֶת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וְעַנְנִי וּמְכַל מְגוּרוֹתַי הַצִּילָנִי:

ו הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ וּפְנֵיהֶם אֶל יַחְפְּרוּ: ז זֶה עֵינִי קָרָא
וַיְהוָה ^{יְהוָה} שָׁמַע וּמָכַל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ: ח חָנָה
מִלְאֵךְ יְהוָה ^{יְהוָה} סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֹצֵם: ט טַעַמֹּנִי
וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה ^{יְהוָה} אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגִּבּוֹר יַחֲסֶה בּוֹ:
י יִרְאוּ אֶת יְהוָה ^{יְהוָה} קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר
לִירְאָיו: יא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדָרְשׁוּ יְהוָה ^{יְהוָה}
לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: יב לָבוּ כְּנִים שָׁמְעוּ לִי יִרְאֵת
יְהוָה ^{יְהוָה} אֲלִמְדָּכֶם: יג מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים
אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: יד נֶצַר לְשׁוֹנֵךְ מָרַע וּשְׁפַתְךָ
מִדְבַר מִרְמָה: טו סוֹר מָרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם
וְרַדְפָּהוּ: טז עֵינֵי יְהוָה ^{יְהוָה} אֶל צַדִּיקִים וְאֹזְנֵי אֶל
שׁוֹעֲתִם: יז פְּנֵי יְהוָה ^{יְהוָה} בָּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית
מֵאָרֶץ וּכְרָם: יח צַעֲקוּ וַיְהוָה ^{יְהוָה} שָׁמַע וּמָכַל
צְרוּתָם הַצִּילָם: יט קְרוֹב יְהוָה ^{יְהוָה} לְגִשְׁפָּרֵי לֵב
וְאֵת דַּבְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: כ רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמְכַלֵּם
יַצִּילֵנוּ יְהוָה ^{יְהוָה}: כא שְׁמֹר כָּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת
מִחַנְּנָה לֹא נִשְׁבְּרָה: כב תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי
צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ: כג פּוֹדֶה יְהוָה ^{יְהוָה} נַפְשׁ עֲבָדָיו וְלֹא
יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחַסִּים בּוֹ:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְהוָה קוֹדֵשׁ שָׂא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַבְּתוֹכִים בְּזוֹחֵר
 הַקְּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנִי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוֶּים תְּפִילַת
 דְּדוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִי מִגְדָּל עֵץ מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוֹרָה בְּאֶהְלֶךְ
 עוֹלָמִים אֶחְסֶה בְּסֵתֵר בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאִזְכֹּר
 שְׁבְלִימוֹדֵינוּ זֶה יְהוֹי שְׂפִתוֹתֶיךָ הַזְּכֹּבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְּכָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַחֲרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזּוֹחֵר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאָה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמוֹת וְאֵדְנֵי הָאָרְצִים. אָב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִרְבָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוֹת,
 שְׁקִרְבָּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ,
 וְנִתַּתָּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה אָנוּ,
 מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה. עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח
 לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲזוֹתֵינוּ
 מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוּן אֶת לְבַבְנוּ
 לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי,
 וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי
 לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִחוּחַ.
 וְתֵאצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצֵנוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם
 גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמּוּמוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֵד לָנוּ לְבַל
 נִפְשַׁל בְּדִבְרֵים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאֵיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים וּמִרְדוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל
 עֵינֵינוּ וְאֶפְסָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהוִי לְרָצוֹן אִמְרֵי

כִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֶכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוֹן עֲלָמוֹן, דְּאַנְתָּה הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוֹמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתּוּב, וְאַנְכִי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְיָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלָאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפּוֹמָא דְרִישָׁא דְמְתוּכְתָּא עֲלָתָא. אָמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנִחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנֶּחַל, וּמִשָּׁם יִפְרֵד
וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ
כְּזֶהר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֶן תִּרְבִּים כְּפּוֹכְכִים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיָטָה נַפְלְאוֹת מִתּוֹרְתֶיךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּנַפְשֵׁי וּמְאֹדֵי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְר
הַזֶּהר הַקְּרוּז לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקשתו)
וּלְרַפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעַת... וּלְכָנִים... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת הַנַּפְשׁ וּרַפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] ויזשיעהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתידך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזנים
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". ובזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחר, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂזוּבֵיתִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עִלָּאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכָּה
 לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֵי
 בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפוּ
 אֲתֶה. וּבִרְכַת מוֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה
 דִּידֶן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל נְכַר, וְרֵאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתַגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַת בְּאִמֹר
 לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוֹ רְצוּנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוּנָה.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְךָ

לְתוֹכּוֹ, וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וּלְזִמְרֵם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנִוְיָהֶם. וּמְלָאָה
 הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש ד' פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה
 בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיְהוּ "וְנָתַר
 יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחֲוָה זְמַנָּא
 דְּאִיְהוּ יִבֶשׁ וְאִיְהוּ יִבְשָׁה, צוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא
 וְאֹמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא
 הוּא דְכְּתִיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

תרגום ללשוה"ק

בראשית, שם את"ר יב"ש, וְזֵהוּ נִהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בְּיַחְוָד
 וְאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֵהוּ שְׁכַתּוֹב (משלי
 א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל
בעולם

וְהָבִי מֵאֵן הַגְּרִים דְּאַסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָתָא
מֵאוּרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאוּרֵייתָא דְּבִכְתָּב, וְגַרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחֻן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלֹא פִּשְׁט
בְּאוּרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִתְּהוּא נְהָר וּמִתְּהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אִתְּבְּרִי
בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהוּא אוּרֵייתָא דְּבִכְתָּב וְאוּרֵייתָא
דְּבַעַל פֶּה, דְּאִתְּחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ
וּבְהוּ, וְגַרִים עֲנִייתָא בְּעֵלְמָא וְאוּרֵי גְלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר
שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא

תרגום ללשוה"ק

וּכְךָ מִי שְׁגוּרִם שְׁתַּסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוּרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּחֵן, וְאוּמְרִים שְׂאִין אֱלֹא
פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבְתַלְמוּד, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן
מֵאוּתוֹ נְהָר וּמֵאוּתוֹ גֵן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ
הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגוּרִם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאָרֶץ הַגְּלוּת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי

ליה יבֿשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין. אָמַר לִיה, בְּרִי, הֲכִי
 אוֹלִיף תִּיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחְזוֹר
 בְּתִיבְתָא, נְחִית לָהּ גְבִיעֵי דְאַסְתִּלַּק, וּמַה דִּתְהוּ
 יבֿשָׁה קָרָא לָהּ אָרְצִין, וְנִתְר דִּתְהוּ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם קָרָא
 יָמִים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ מַה פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין", לְאַפְקָא
 זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינֹן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד
 לְזַנְיָהוּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מִבּוֹרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאֲלִין
 רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֲלִין נַפְשִׁין דְּאַתְגְּזְרוּ

תרגום ללשון"ק

אֲלַעְזָר: אָבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יבֿשָׁה, מֵאִיפָה תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין? אָמַר
 לוֹ: בְּנִי, כֶּף לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם אָדָם יַחְזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעַן שְׁהִסְתִּלַּק, וּמַה שְׁהִיָּתָה יבֿשָׁה קוֹרָא
 לָהּ אָרְצִין, וְלִנְהָר שְׁהִיָּה חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים,
 זְהוּ שְׁכְּתוּב (שם י') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם
 קָרָא יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִקְרָאת אֶרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין, לְהוּצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שְׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף
 פב ע"ב) כָּל אֶחָד לְמִינְהוּ, אֵלוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִכְּפָסָא כְּבוֹדוֹ,
 וְאֵלוּ רוּחֹת שְׁנִגְזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלוּ הַנִּפְשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ
 מִהָאוּפְנִים, כָּל אֶחָד הוּצִיא לְמִינְהוּ אֶת כָּל אֶחָד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תְּלַמִּיד חֻכָּם, עֵשֶׂה פְּרִי - זוֹ בַת זִוְגוֹ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי (כּל
 אֶחָד הוּצִיא לְמִינוֹ).

מֵאוֹפְנִים, כָּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ לְכָל חֵד בְּדָקָא
 יֵאוּת, ”עֵץ פְּרִי” דָּא תַלְמִיד חָכָם, ”עוֹשֶׂה פְּרִי” דָּא
 בַּת זַנְיָהוּ, לְכָל חֵד בְּדָקָא יֵאוּת (כּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ).

ד. הת”ח שְנַשְׁמָתוֹ גְדוֹלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ
 לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד ”עֵץ פְּרִי” דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, ”עוֹשֶׂה
 פְּרִי” דָּא צְדִיק, ”אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ”
 דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ, וְהָכָא
 פְּקוּדָא דְפְרִיָה וְרַבִּיָה לְמַעַבְד אַפִּין וְזָרְעִין, הָדָא
 הוּא דְבְתִיב (ישעיה מה יח) ”לֹא תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת
 יְצֻרָה”, וּמָאן דְאֲתַבְּטַל מִפְרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ אַחֲזִיר
 לְתַחִיא אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חֵד
 לְפּוֹם דְרַגְיָה, מָאן דְפָגִים לְתַתָּא פָגִים לְעִילָא,
 לְאַתֵּר דְאֲתַגְזֵר נְשַׁמְתִּיהּ.

תרגום ללשוה”ק

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁכַל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בֵּיהּ, וְכֵאֵן
 הַמְצוּהָ שֶׁל פְּרִיָה וְרַבִּיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב לֹא
 תִהְיֶה בְרָאָה לְשַׁבַּת יְצֻרָה, וּמִי שְׂמַתְבְּטַל מִפְרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר
 אֵת אוֹתָהּ אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרַכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרַגְתּוֹ,
 מִי שְׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֵת הַמְקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נְשַׁמְתּוֹ.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהַקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

¹⁸¹ . כתב ה"כסא מלך": "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה". ¹⁸² . הנה 'רבון' בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בעולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) עם שם הוי"ה שכוללם ומחברם, גימטריא 258 - ועל זה אמר אליהו הנביא זכור לטוב דאנת הכולל כל העולמות ומחיה את כולם, ולכן פתח בלשון

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מֵעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחֲשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחֲשָׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינִן לְהוֹן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָא
 וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֵם אֲתַגְלִין, נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שפמו שהנשמה בכדי לעשות מלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשות את מלאכתו על ידי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תיקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם, משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא שקיחד את כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, והוא מחבר ביניהם, בכדי למתק את הדין בחסד, וכשהם ממותקים נקראים כוחות הרחמים, ומשום שאתה כנשמה בתוך הכחות האלו, כנשמה לגוף, לכן מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגַלִּים. וּבְהֵם אַתְּתַבְּסִיאת

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא דְקַשִּׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַבְּסִיאת מְלַגְנָאוּ -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפְּנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ
 כָּל מִי שְׂמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבֵרוֹ,

מֵאֵלֶין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאֵלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּרֵיהּ. וְאַלִּין וְאוֹ
 כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּרֵי. עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מִפְרִיד את הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוֹ כְּנִשְׁמָה בְּגוּף (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ד. אור אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. פִּי
 עַל יְדֵי הַעוֹנוֹת מִפְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שְׂפָתוֹב "וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֵלוֹף",
 שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיו לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֵת הַרְצוֹן
 מִלְּהִטִּיב, וְכִמוֹ שְׂפָתוֹב "וּבְכַפְּשֵׁיכֶם שְׁלָחָה אִמְכֶם", וְעַל פִּן הָאֵרֶת הַעוֹלָמוֹת
 בְּאַחֲרֵיתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֲכָמָה, הַחֶסֶד וְהַנְּצַחַת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים
 חֶסֶד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֵת
 הַחוּטָאִים. וּמִדוֹת הַכְּתָר תְּפָאֶרֶת יְסוּד וּמְלֻכוֹת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמַר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֶסֶד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֶסֶד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאִם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכֵּן ה' מְשִׁפִּיעַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חֵד אַרְיָד;
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוֹד,

וְחֵד קָצֵר וְחֵד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנַת לֹזַן דְּמִנְיָהוּ
 צִד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנַת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנַת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנַת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי לְבוּשֵׁי דְּמַבְסִין עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכְסִים עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קְרִיאֵי^{טו} בְּתַקוּנָא דָּא: חֶסֶד^{טז} -
 וְנִקְרְאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא
 זְרוּע' יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּע'

רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מִדַּת הַגְּבוּרָה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שִׁמְדָתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֱהָלִים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא למוד התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלֵילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מִדַּת הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מִדַּת הַיְסוּד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מִדַּת הַמְּלֻכוֹת: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת כְּנַגַּד הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כְּנַגַּד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרֶאת פֶּה, תוֹרָה

שְׁבַעַל פֶּה קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשָׁבָה מְלַגָּא. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַבְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְּב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגַּד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁנֵינִי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגַּד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכֵן שֶׁפְּרָשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיוֹן - אֵיהוּ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיהוּ קַרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִין. מְלַנְאוּיָא אֵיהוּ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאֵיהוּ שְׁקִין
 שְׁהוּא דְרַךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאֲחֵרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לִבְרֹא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרַךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנֵן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא **בְּדְרוּעוּי** **וְעִנְפוּי** **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו וְעִנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקֵי **לְאֵילָנָא** **וְאֵתְרַבִּי** **בְּהוּא**
 שְׂמֵשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקֵי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְעִין הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן, וְאִין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרַ.
 דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמִיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
 וּבְרֵאת שְׁמִים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשׂא וְסִיְהֵרָא וְכוּכְבֵּיא
 מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא וְאַיְלִנִין וְדְשֵׁאִין,
 וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשֵׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
 עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא
 וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושים שהיא ברזה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן וכסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהַגּוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהַגּוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שִׁידְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוּ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֻּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֻּלָּם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקָרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מלך. וְיֵשׁ גוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְכֻנָּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מלך).

יְשֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.
 הַסְפִּירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלֵק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָה מֵהֶם, יִשְׂאָרוּ

כָּלְהוּ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ [כב] הוּא חַבִּים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמויה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלְא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלְא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוּן אִידָּךְ אֶתְנַהַג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אִידָּךְ מוֹתְנַהַג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמְשַׁפֵּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חַוֹן וְדַבְנֵי
 וּמְשַׁפֵּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בַמִּדְרָא (וַצֵּא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
כד. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוּת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקַף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הֶעֱשָׂר סִפְרוּת, הַכֹּל לְכַבְדּוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכֹל מוֹתְנַהַג עַל פִּי הַסִּפְרוּת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵי נְשָא שְׂכָפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). **כה.** כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. **כו.** מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְכַרְשׁ אִידָּךְ הַשְׁ"ת מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דִּן

עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא [כז]. צְדָקָה -
 הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. צְדָקָה הִיא

מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵי צְדָקָה [כח]
 הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵי צְדָקָה,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ. הִיז צְדָקָה - אוֹת
 שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֵת. הִיז צְדָקָה, הִיא אוֹת

בְּרִית. כֻּלָּא לְאַחֲזָאָה אִידָה אֶתְנַהֵיג
 בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אִידָה מֵתַנְהֵג

עֲלֵמָא [כט]. אַבְל [ל] לֵא דְּאִית לָךְ צְדָקָה
 הָעוֹלָם אַבְל לֵא שֵׁישׁ לָךְ צְדָקָה

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איד השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלִין

מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיָּה אֲתִיָּהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגַאּוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלּוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהַ רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרֵשׁ

❖ ~~~~~ ❖

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. ❖ אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצְמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוּת לֹא אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצְמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתָּב שְׁחִסַּר
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל הַנְּרֻצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הֶגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאֵן וְשִׁיִּיר לְכָאֵן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דָּף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצֵא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמוּד מֵעֵתָה רְצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זוּלְתוֹ בְּדוּד
 לְגֵאוּל הַשְּׂבִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהֵר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֲרִי רִשׁוּתָא נִתְּנָה לָךְ

לְגֵלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגֵלוּת רְזִין נְסִתְרִים עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגֵלְאָה לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּתָא לְגֵלוּת לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָת
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָת,

יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַתְּפַאֲרָת
 ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָּה - חֶסֶד, וְהַתְּפַאֲרָת,

וְהִנְצַח וְהַתְּהוֹדָה, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וְהַנְּצִיחַ, וְהַתְּהוֹדָה. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם

וּבְאֶרֶץ וְהוֹדָה לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה.
 וּבְאֶרֶץ. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָה - מַלְכוּת.

וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינוּ
 וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינוּ

שְׁמַעוּ אֲנֹנִי דְמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא
 שְׁמַעוּ, אֲלוֹ יְשִׁנִּי חִבְרוּן, וְהַרְעֵיָא

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצְדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלָק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְמַר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר".
שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֹאֵמַר

תּפֹאֲרַת, מִשָּׁה - נְצַח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְדֵּלָהּ וְהַגְבוּרָהּ וְהַתְּפֹאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוֹב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה):
"וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", סְמֻלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מְעַרְהָ] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֹאֵמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", וְנֹאֵמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קְבָרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְרָשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעְרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֵן
שְׁכָתוֹב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יְבִיאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שָׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֵאךְ הֵיךְ,
עֵין שָׁם, עֵין שְׁכָתוֹב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שָׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שָׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׂוּט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֵבֵר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יְשִׁנֵי חֵבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הִקְיִצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הִקְיִצוּ" וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשָּׁה הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הִקְיִצוּ וְרַנְּנוּ וְלִמָּ
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעֲוֹרָר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקָא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.

מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיינו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׁכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מב] לְגַבֵּי
 נְתָנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אַתְמַר:
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהֲרִי עֲלֶיךָ נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילִיָּה ^[מב], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֵם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהֲרִי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֵת הָעֵינַן (בְּגִיָּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשָׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּגִיָּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרֵי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַתָּה חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הַשְׂכִּינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׂמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַתָּה
 כָּךְ, שְׂבָאֲמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֲתָ

בְּגִלּוֹתָא [מה]. הָרֵי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגִלּוֹת! הָרֵי לָךְ סִימּוֹן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלּוּם תַּמּוּ עוֹנוֹתֵינוּ שְׂנֵאֲמָר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זוֹ
 הַזְּהָרָה). וְהַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כַּנֶּאֱמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כַּאֲשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדֵי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" וְהָא הִיא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוּא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אֵיהּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א הִיא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחִשְׁבֹן טַל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחִשְׁבֹן טַל. דְּאֵיהּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹת לְחִשְׁבֹן טַל, שְׁהִשֵּׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מו. טַל הוּא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כְּאִן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מז. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו בְּמִלּוֹי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִכְמַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנָתָא אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְבִיעֵינוּ מִמְעַן הַנוֹבֵעַ דְּכָל שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין הַמְקוּרוֹת עֲלֵאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעֲיָא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עַד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עֲמוּ. עַד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד הַיְחוד." יְהוָה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:"

(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַתֵּין אַתָּה בְּגִלּוֹת, וְאֵינוּ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לוֹמַר שְׂאֵין יְחוד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנַת הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל לַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קְדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדִּי טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁדִּי טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינוּ תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין
 "העתיק יומיו הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְדֵּהּ אֹתָנָה מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדֵה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנְנִים (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנְנִים, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הָרְעוֹת שְׁבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מְמִזְלָא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְזַל הָעֲלִיוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׁכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיבֵנוּ

מַעֲיָנָא בִּישָׂא וּמַחְרַבָּא דְּמִלְאָךְ
 מַעֲיָן הָרַע, וּמַחְרָב מִלְאָךְ

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לָנָא
 הַמּוֹת, וּמְהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֹׁתָנָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשׁוֹתֵנוּ, חֵן וְחֹסֵד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְּפָנֶינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֶׁיֵּאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירְתָּם לְתַקוֹן אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חַי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֵת הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂאָה אֶחָד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד, וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחֻכְם וְיַחֲכֵם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ הַרְמִיח"ל). נב. מְבוּא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיף מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא הַמְּחֻשָּׁבָה וְהַשְׁכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֵת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ הִיא זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֵת הַיְּכֻלָּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנָּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג אֵת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֵת הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, שְׂרַק כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֵת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר שְׂבַעֲתַיִם, וְחֻשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסוּף הוּא בְּאֶמְתַּת זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכֻלָּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֶׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הָרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הָרְצוֹן שְׁלֵא נִוְדַע וְלֵא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְּפֵס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מַה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִוְדַע, וְהֵאִיר מַה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרְצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵינוּ לְקַבֵּל הָאָרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסְדּוֹת מִתּוֹךְ סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי'ן]. נַד . כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאִסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדַיִם בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְךָ הַתְּפִלָּה.
 נַה . כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךְ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלּוּ יִהְיוּ לְרְצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמְּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְּסֹךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֻלָּה אוֹתָהּ הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְתְהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזו

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נֹדַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלָּה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסַדְּ הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעְבִּירוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
אֵינָם אֲוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשִׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשִׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוֹמֵר שֶׁהַמוֹחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מֵהַכְּתָר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵת מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּיִסְבֵּי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשֻׁעָה נְהוּרִין וְסַגְּוֹ דְּקִימֵי בְּלָהוּ
 שֶׁל כָּל תְּשׁוּעָה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבֹּנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסַחְוֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֲצִילוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שֶׁרֶשׁ לִט' הַסְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֲצִילוּת.
 סה. לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתְּשׁוּעָה סְפִירוֹת דְּאֲרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֲרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעֲתָא שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמוֹשְׁכִים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהִימְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה

וְכָל אַנּוּן | נְהוּרֵין מְרוּזָא דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלֵם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרֵין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקּוֹת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אַתִּידְעוּיָן,
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי מאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִיל דָּא בְדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דְּאֶתְכַלִּילוּ כִּלְהוּ פְּחֻדָּא [עא],
 עד שנקללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא [עב] כַּד סָלִיק, כִּלְא
 ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטורת, כולם -

אֶתְקַשְׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,
 ונקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. כאשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפטר הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי כִּלְהוֹ בְּסֻלְיָקוֹ, וּמַחֲשֶׁבֶה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבֶה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֶׁבֶה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׁמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשֶׁבֶה עֲלִיּוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׁלֵא) נוֹדַע בְּהַ כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֶשְׁתַּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׁמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֶשְׁרֵי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפִי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֶשְׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֹלְמָא רִין וּבְעֹלְמָא דְאַתִּי וְעַח.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם דְּאַתִּי וְעַח.
הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבִנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנִין נִעְשֶׂה בְּכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מִה שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׂאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְעַתִּיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׂאֲמֹר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הִיְהִי הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׂאֲנוּ מִתְּפִלָּים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא, (וּפּוֹכְבֵי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). **עַח.** וּבְזִכּוֹת עֲסַקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יְקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיוֹן דְּעַתִּי דִּין שְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְּאִיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בִּזְהַר אֲמֹר הַרְשָׁבִי ז"ע שְׂפָל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צְמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבִּינוּ שְׂבִשְׂמִים... וְעֵתָהּ (אָנוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירֹת, מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׂכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נִעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יְרַחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלִבְּנִים עַל אָבוֹתֵם", וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמֹן, הַמְּנִיחַ יְנַחֲמֵנוּ וְיַבְאֵנוּ אֵל עִם קְדוּשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתֶּיךְ, וְיִשְׁמַחֲנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדוּשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מַלְכוּת שְׂמִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵי בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלִייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵא):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וַיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת, וְרוּמוֹ עַל שְׁתֵּי שֶׁבַתוֹת, שְׁמַדְבַּר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְּלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לוֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמָּן יִצָּר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשָּׁם יִצָּר הָרַע

(כּפּסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וּכְנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוּר תָּם, לְגוּר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וּלְמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנֶגֶדְדֵם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין דְּתְרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי פְּלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא -

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיף שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל
וכבד ומרה, ס"מ כבד כועס, ומרה זרקת בו טפה,
שהוא חלול שַׁבַּת מְבַעֵיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם
מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאֻהָ, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק
יסוד העולם (כסא מלך, באר יצחק ומפרשים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתִּי אֲבָהֶן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שֶׁבֶת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
 שֶׁבֶת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵית נָהָר וְאֵית
 אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ

נָהָר, אֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נָהָר
 נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נָהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵית נָהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נָהָר הַנְּקָרָא נַחַל

ח. אֲבָרְהָם - חֲסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֵתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמְפָרֵשׁ תְּחִלָּה
 סוּד עֲנַג שֶׁבֶת, - עֲנַ"ג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֵךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתִּי סְעוּדָתִין בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְעֲנַג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
 "אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נְאָמַר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן, וּמֵאֵן דְּלֵא מְקִים לוֹן וְאֵית לִיהּ
 לְקִיּוּמָן, אֵיתְהַפֵּךְ לִיהּ "עֲנַ"ג" ל"נַג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
 מְתַקֵּן וּמְעַנֵּג כְּרֵאוּי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אֵיהוּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ", זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהוּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מַחְסֵד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פְּלָגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֶמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רֵאתָ" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעֵי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רְאֵשֵׁי תְבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנֹג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אֵי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהוּ מְרַכְּבָה לְעֵילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עַד
 חמש מאות שנה, ומגיע עד

צָדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
 צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַהּ. וּכְאִהּ
 שהיא השכינה התחתונה. וכאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
 הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
 שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
 בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
 להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
 מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
 נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
 הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
 שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
 תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
 שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
 ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ
עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגִיְהֵנָם [כב], דְּעֵלָה אַתְּמַר לֹא
אִשׁ הַגִּיְהֵנָם, שְׁעֵלִיָּה נְאֻמַר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
תִּבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשָּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן
הַשָּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשָׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א'
ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב'
רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם,
וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ
הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיְהוּ
לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב
הָאָדָם בְּשָׁבֶת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלֵבוּ הָאָרוֹת
חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן
בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ
שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשָׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד
ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אִשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא
יִתְעַרֵב טָמֵא בְּשָׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" -
מִצְד פְּלוּנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵב בְּשָׁבֶת

דְּכָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגֵיהֶנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנַגְד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנַגְד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁע לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנַגְד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּ"ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
פְּרָנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְאָכֵי חֶסֶד חַד

פְּנֵד אַרְבָּעִים מַלְאָכֵי חֶסֶד אַחַת

בַּשַּׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגַלְל זֶה אָמְרוּ בְעַלֵי

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲכוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְלָאֲכוֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְאָכֵי יְצִיאֹת. הַשַּׁבָּת

פְּנֵד מַלְאָכֵי יְצִיאֹת. הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעַבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֵעֲקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ

מֵאֲתַרְיָה וְאַנְחָ לִיָּה לְבַר מֵאֲתַרְיָה

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחָ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוֵמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כָּאֱלוֹ	אֶעְקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כָּאֱלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			וְהַנִּיחַ
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נְשָׁמְתִיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשָׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְצָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא בו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. שְׁבִתָּא יִי הוּא

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא^י עָלֶיהָ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא^י עָלֶיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא^י עָלֶיו נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבֵרָהֶם שְׁנֵאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד ^[לא] וְחִשׁוּבָא
 וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
 בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרֻשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
 דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאֵי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רִאשֵׁי תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. מְחוּל עֲלָהּ אִתְמַר^[לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי). לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. פן בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבַּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטָתִי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטָתִי"	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפָּם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבַּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף, לְמַהוּי מוֹסִיף
 וּבְמֵאכְלִים, וְצָרִיף, לְהִיּוֹת מוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּ, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פָּרִשְׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(?מִיָּהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים (יכּוּן שְׁכַל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יחזרו לקדושה), וְשֵׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תהלים יח, לא) הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת (יכּוּן שְׁהַקְלֵלָה הַמֵּאֲרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בַעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תהפך לאמרת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוֹר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוֹן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

קדיש דרבנן - נסח ספרד

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא
 כְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח
 פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מוֹשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְלָא וּבְזַמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
 עָלְמֵיָא: יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְזַם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ
 הוּא לְעָלְמָא (בעשׂי"ת וְלְעָלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירֵן בְּעֶלְמָא.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקוֹן
 בְּאִזְרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדָין וְדִי כָּבֵל אַתְר וְאַתְר
 יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
 וְחַיִּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים מְזוּבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלָּתְנוּ
בְּעָבוּר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני) וּגְמוּל נָא עִמּוֹ בְּחִסְדְּךָ
הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לוֹ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן,
וּתְקַבֵּל אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאֵה בָּהּ וּבְחֶבֶה. וְשַׁלַּח לוֹ מִלְּאֲכִידָה
הַקְדוֹשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכּוֹ וּלְהוֹשִׁיבּוֹ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים אֲצֶל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצְדִּיקְנִיּוֹת וְחֹסֵידִים
וְחֹסֵידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתְּךָ, וּלְהַשְׁבִּיעוֹ מִטּוֹבְךָ הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים. וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדְוָה
וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּדַרְכְּתִיב, יָבֵא שָׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלִזוּ חֹסֵידִים בְּכָבוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד
וְשִׁכְבַתְּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא. וְזָכַר
לוֹ זְכוּתוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ
לְרִשׁוֹן עֲצֻמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכִתִּיב, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיָּה, וּכְתִיב, שִׁמְר
כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּיָד
וְשִׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים וּלְהַחֲיוֹתוֹ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל
מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

לאשה: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי
וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ

וּתְפִלָּתֵנוּ בְּעֵבוֹר נְשָׁמַת (פלונית בת פלונית) וּגְמוּל נָא
 עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד,
 שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אֶת נְשָׁמָתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד.
 וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכָהּ
 וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
 וְהַצְּדִיקָנִיּוֹת וְחֹסִידִים וְחֹסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ,
 וּלְהַשְׁבִּיעָהּ מִטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים. וְהַגּוֹף יִנוּחַ
 בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדוֹהָ וּבְשִׁמְחָהּ וּבְשָׁלוֹם,
 בְּרַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יִנוּחוֹ עַל מְשֻׁכְבוֹתֶם הוֹלֵךְ
 נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלֶזוּ חֹסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מְשֻׁכְבוֹתֶם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָ
 וְעַרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה
 וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ. כִּי
 אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא.
 וְזָכַר לָהּ זְכוּיֹתֶיהָ וְצְדִיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה. וְתִשְׁפִּיעַ
 לָהּ מִנְשָׁמָתָהּ לְדָשֵׁן עֲצֵמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב
 הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים, רַכְתִּיב, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ
 לִירְאֵיךָ, וּכְתִיב, שֹׁמֵר כָּל עֲצֵמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנּה לֹא
 נִשְׁבְּרָה. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָר וּשְׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאַל
 תִּרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמָתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוּר
 הַחַיִּים וּלְהַחְיֹתָהּ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

וְתִגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה
 דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמִּירָן בְּעֶלְמָא
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵי וְעַל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקוֹן
 בְּאִזְרֵיתָא קֹדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לָנָא וְלַחֹן וְלִבּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
 (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוַעַה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה
 וּכְפָרָה, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ)

השכבה לאיש: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנו בגן עדן: דאתפטור מן עלמא הדין פרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיראו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל עדניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה: אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנה בגן עדן: דאתפטרת מן עלמא הדין פרעות אלהא מריה שמיא וארעא. המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר הַיְחִיד

ואמר כף יאמר שיר היחוד מהארץ"ל:

יְחִיד הוא בְּמַלְכוּתִיהָ.

יְחִיד הוא בְּנִאֲוֹתֶיהָ.

יְחִיד הוא בְּסִתְיֻמוֹתָא דְה"א עִלְאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁבְעַ רְקִיעִין, וְכָל רְקִיעַ יִשְׁבַח יְתִיה
בְּמַרְוֵמָא בְּאִימָה בְּרִתָּת (בְּיֵשׁ).

יְחִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנְהִיר זִיווּיָה (נ"א זִיוּא) דְה"א
עִלְאָה בְּה"א תַּתָּאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁיפִין דְּמַרְכָּבָה דְנְהִיר זִיווּהוֹן
לְאִיִּלְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְמַתְחַבְּרָא עִם בַּעֲלָהּ.

יְחִיד הוא בְּדַרְגָּא עֲשִׂירִית דְּמַרְכָּבָא.

יְחִיד הוא בְּנֵאוֹת בְּאֶפָא וְאִימָא בְּשַׁעֲתָא
דִּיתְחַבְּקוֹן דִּין עִם דִּין.

יְחִיד הוא בְּדַלְתַּת וַא"ו יו"ד לְתַתָּא יו"ד לְעִילָא
בֵּין תְּרִין פְּרוּבִיָּא.

יְחִיד הוא בְּנַהֲרָא דְנַפְיָק מֵעֵדוֹן וְאַתְמָשִׁיד לְדַלְתַּת
יו"ד בְּשִׁבְיַנְתָּא תַּתָּאָה וַיּו"ד עִלְאָה.

יְהִיד הוא בְּכַתְּפֵינּוּ דְהוּא [דְרֻעֵיר אַנְפִּינּוּ] (נִיא דְמַלְכָא
 קְדִישָׁא) דְאֵינּוּן נְטִיין לְתַרִּין פְּרַגּוּדִין דְאֵינּוּן
 לְעִילָא.

יְהִיד הוא בְּאַחַדוּתֵיהּ דְהוּא רְמִיזָא בְּעוֹלִימָתָא
 שְׁפִירְתָּא דְגַלְיָא וְלֹא גַלְיָא.

יְהִיד הוא בְּתַרִּין וְתַלְתִּין רְקִיעֵין דְאֵינּוּן מִתְבַּסְּיִין
 מִפּוֹלְהוֹן.

יְהִיד הוא בְּתַלַּת מְרַכְּבוֹת דִּילֵיהּ דְנְהוֹרָא עֲמִיהּ
 שְׂרָיָא.

יְהִיד הוא בְּעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע דְלוּגִין דְדְלִיג וְדְלִיג
 וְאַדְלִיג בְּהוּא עִילָאָה.

יְהִיד הוא בְּתַרִּין וְחַמְשֵׁין צְרוּפִים דְהוּא דְאֵינּוּן
 שְׁבִילִין דְל"ת וְא"ו דְלֹא יְדִיעִין.

יְהִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנַפְיָא טְלָא מִבֵּין חַיּוֹתָא
 דְאֵינּוּן רְמִיזָאן וְלֹא רְמִיזָאן, רְמִיזָאן אֵינּוּן
 בְּסוּפָא דְיו"ד עִילָאָה, גַּלְיִין וְלֹא גַלְיִין, נְסַעִין וְלֹא
 נְטִלִין מִתְבַּנְּפִין בְּכַנּוּפִיא דְלַהוֹן אֲלִפִּין וּרְבָבָן
 רְתִיכִין קְדִישֵׁין תְּקַעִין וְלֹא מִנְבָּבִין כְּמָה דְאִיתְמַר
 'לְבַבְתְּנִי אַחֲוֵי כְּלָה' דְאֵינּוּן פּוֹלְהוֹן מִתְבַּסְּיִין
 בְּעִלָּא דְדְל"ת וְא"ו, וְלֹא גַלְיִין וְלֹא רְמִיזָאן בְּיו"ד

ה"א חֶקֶק שָׁמַיָה בְּבוֹרְסֵיָא יִקְרָא דְה"א עִילָאָה
בִּילְאוּ"א. [בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן].

עד פֿאן גַּסַּח פֿמָה דְפּוֹסִים. מִפֿאן וְהִלָּאָה נֶסַח הוֹסַפָּה שֶׁל הַרְי"ח
הטוב "בעל בן איש חי" מִסְפֵּר סְמָא דְחַיִּי (ח"ב)

וְנָפִיק מוֹשִׁירָא דָּא שְׁמָא דְמַלְכָּא מוֹשִׁיחָא וְשִׁשׁ
וּמְאֵתָן דְּאֵינוֹן יִתְרִין עַל אֵלֶף דְּחוּרְבֹן
בִּיתָא רְזוּן עֲלָאִין.

בְּזַמְנָא דִּינִצַּח הַקב"ה לְאוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקִים פִּי
אִז אֶהְפֹּךְ אֶל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה
לְקָרָא בּוֹלָם בְּשֵׁם ה' וְלַעֲבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד, 'שְׁפָה'
פְּחוּשְׁפֹן 'שְׁכִינָה', לְהַשְׁתַּעֲבָדָא שְׁבַעִין אוּמִין
תְּחֹת יְדָא דְמַלְכֵנוּ מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוֹ וְכִי
מַלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה.

קוּם דְּוֹד מוֹשִׁינְתֶךָ בּוֹזֵאת דִּילְךָ, בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח,
קוּם רַעֲיָא מוֹהִימְנָא לְאַנְהָנָא זֹאת דִּילְךָ,
זֹאת תְּתוּרָה, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט בּוֹזֵאת דְּלִכּוּן: "כִּי
אִם בּוֹזֵאת", קוּמוּ אֲבָתֶן קְדִישֵׁין בּוֹזֵאת דִּילְכּוּן "וְאִף
גַּם זֹאת", קוּם שְׁלֵמָה מַלְכָּא בּוֹזֵאת שְׁלֵמָה דִּילְךָ,
קוּמוּ פּוֹלְכּוּן וְזִילוּ לְסִיוַע וְעוֹר דָּא קַרְבָּא דְמַלְכֵנוּ
מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוֹ, קוּמוּ וּפְתַחוּ הַיְכָלָא דְכָל

מֵאֲנִי דְקָרְבָא תַּמּוֹן, וְזִילוּ קוֹדְמִיהוֹן בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכְּנֵנוּ מְשִׁיחְנֵנוּ יְרוּם הוּדוֹ. וּבְגִין רְחִימוּתָא כָּל
 בְּנֵי גְלוּתָא, וְיִתְקַיֵּם וְיִתְקַיֵּם "יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בְּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". בְּרִיד
 שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין אַמֶּן.] עַד כְּאֵן.
 וַיֹּאמֶר פְּסוּק "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמִיחָה" י"ז פְּעָמִים.

מִצְאָנוּ כְּמָה גְסָקָאוֹת בְּהִרְבָּה סְפָרִים כְּמוֹ: דְּרָךְ יִשְׂרָה, סְמָא דְחִיָּא,
 אוֹרְחוֹת חַיִּים, בֵּית אֵל, יְסוֹד מַעֲרָבִי, צְמַח צְדִיק, יְפָה לְלֵב, וְעוֹד,
 ואי"ה נְדַפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּעֵלוּנִים הַבָּאִים, בע"ה.

